

Taraflar arasındaki menfî tespit davasının yapılan yargılaması sonunda ilamda yazılı nedenlerden dolayı davanın reddine yönelik olarak verilen hükmün davacı vekilince duruşmalı olarak temyiz edilmesi üzerine ilgililere çağrı kağıdı gönderilmiştir. Belli günde davacı vekili gelmiş diğer taraftan kimse gelmemiş olduğundan onun yokluğunda duruşmaya başlanarak hazır bulunan avukatın sözlü açıklaması dinlenildikten ve temyiz dilekçesinin süresinde olduğu anlaşıldıktan sonra dosya incelendi gereği konuşulup düşünüldü.

Davacı vekili davalının icra takibine konu ettiği bonodaki imzanın müvekkiline ait olmadığını iddia ederek borçlu olmadıklarının tespitini talep ve dava etmiştir. Davalı savunmasında davacının icra mahkemesine verdiği dilekçesinde imzayı kabulü bulunduğundan imza inkarına dayalı dava açamayacağını beyan ederek davanın reddini istemiştir.

Mahkemece davacının icra mahkemesinde imzanın kendisinden hile ile alındığı yolunda imzayı kabulü bulunduğu bu nedenle imza inkarına dayalı olarak menfî tespit davası açamayacağı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiş hüküm davacı vekilince temyiz edilmiştir.

Davacı icra mahkemesine verdiği dilekçede dava konusu bonodaki keşideci bölümünün üst kısmındaki imzanın hile ile alındığını alt kısmındaki imzanın kendisine ait olmadığını belirtmiş ise de bu dilekçeden sonra savcılıkta alınan ifadesinde bonodaki imzaların hiçbirinin kendisine ait olmadığını beyan etmiş ve icra mahkemesine verdiği dilekçedeki beyanın hataya dayalı olduğunu ileri sürmüştür.

Davalının da sanık bulunduğu mahkeme dosyasında yapılan bilirkişi incelemesi sonucu alınan rapora göre davaya konu bonodaki her iki imzanın da müştekiye ait olmadığı belirlenerek karar verilmiş ve karar Yargıtay denetiminden geçerek kesinleşmiştir.